

РЕШЕНИЕ

№ 5

гр. Ловеч, 20.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ в публично заседание на двадесет и втори декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ИВАНИЧКА
КОНСТАНТИНОВА**

при участието на секретаря **МАРИНА ФИЛИПОВА**
като разгледа докладваното от **ИВАНИЧКА КОНСТАНТИНОВА** Търговско
дело № 20214300900083 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, съобрази:

Производство по чл.432,ал.1 КЗ във вр. с чл.45 и чл.52 ЗЗД.

С Определение от 29.09.2021 година, постановено по гр.дело № 733 по описа за 2020 година, Тетевенският районен съд е прекратил, на основание чл.118, ал.2 във вр. с чл.104,т.4 от ГПК, производството по делото и го изпратил по подсъдност на Ловешкия окръжен съд.

С искова молба с вх.№ 261343/11.11.2020 г. на РС –Тетевен, е предявена претенция от **ЯС. ЯНК. П.**, ЕГН ***** от *****, чрез пълномощника □- адвокат П.К. от САК, адрес за призоваване: ***** срещу *Застрахователно дружество „Бул Инс“ АД*, ЕИК ***** гр.София, п.к. 1407, район Лозенец, бул.“Джеймс Баучер“ № 87, представлявано заедно от Ст.Тс. Пр. и КР.Д.КР. , с посочено правно основание чл.432, ал.1 КЗ; чл.86 ЗЗД и цена на иска 50 000 лева, частичен иск от 80 000 лева.

Ищцата излага, че е пострадала при ПТП, станало на 26.03.2020 г. около 22:00 ч., по път 35837, км. 1+800, причинено от Й.М.М., който управлявайки л.а. „Тойота Авенсис“ с рег. № *****, се е движел с несъобразена скорост и на десен завой загубил контрол над автомобила, излязъл в дясно от пътното платно и се блъснал в дърво, след което пропаднал в крайпътна канавка.

Във връзка с процесното ПТП е образувано ДП № 86/2020 г. по описа на РУ-Тетевен. Като причина за настъпване на произшествието са посочени допуснатите от водача на лекия автомобил нарушения на правилата за движение по пътищата. Сочи, че в случая съществува пряка причинна връзка между деянието на Й.М.М. и настъпилите общественоопасни последици - причинените телесни увреждания на ищцата.

Твърди, че за л.а. „Тойота Авенсис“ с рег. № *****, управляван от Й.М.М., има сключена застраховка "Гражданска отговорност", з.п. BG/02/120000138058/ 05.01.2020 г. със срок на валидност една година, считано от 07.01.2020 г. до 06.01.2021 г. със ЗД „Бул Инс“ АД, гр. София. По силата на този договор, застрахователят покрива отговорността на застрахованите лица за причинените от тях неимуществени и имуществени вреди на трети лица, свързани с притежаването и използването на МПС, съгласно чл.492 от КЗ.

Посочва, че съгласно чл. 380 от КЗ с писмо с обратна разписка от 27.04.2020 г. е предявила претенцията си за изплащане на обезщетение пред ЗД „Бул Инс“ АД, по случая е заведена щета с № 2010011554, по която към настоящия момент ответникът не е изплатил обезщетение.

Описва, че при процесното ПТП е получила следните травматични увреждания: Контузио корпорис генералюата. Фрактура осис илеи ет ацетабули декстра и други. След инцидента на 26.03.2020 г. е откарана до болницата в гр. Ловеч, където □ е направена рьография, от която се установи фрактура на таза, в резултат на което е настанена в Клиника по ортопедия и травматология към УМБАЛ „Д-р Георги Странски“, гр. Плевен. Извършени са и необходимите параклинични и образни изследвания и консултации. Установена е фрактура на ацетабулум и дясно крило на илиачната кост с дислокация на фрагменти, както и свободно подвижна течност в малкия таз. Приложена е медикаментозна терапия и е проведено оперативно лечение. На 01.04.2020 г. е изписана, като са □ дадени препоръки за постелен режим за 30 дни и продължаване на антикоагуларната профилактика за 20 дни.

Ищцата твърди, че в резултат на уврежданията, получени от процесното ПТП търпи силни болки и много страдания, като не се чувства добре физически и емоционално. Вследствие на получените наранявания е прекарала повече от два месеца на легло, като за този период тя е разчитала единствено на своите близки за задоволяване на елементарните си нужди от ежедневието. След това в продължение на месец е започнала да прави леки раздвижвания с помощта на своите близки и с помощни средства, които раздвижвания са били съпътствани със много силни болки и дискомфорт. Преди пътния инцидент е била в добро здравословно състояние, жизнерадостно момиче с активен социален живот. След инцидента, обаче, за дълго време е лишена от обичайния си начин на живот, възможността да излиза и да се среща с приятелите си. Получените травми и последвалото дълго възстановяване са □ попречили да се яви на държавните зрелостни изпити и да завърши наравно със своите съученици, като се е наложило да се явява самостоятелно на по-късен етап. Отделно от това, за да присъства на бала по случай завършването, тя е прибегнала до ползването на инвалидна количка, тъй като не е била в състояние да се придвижва самостоятелно и това се е отразило изключително негативно на психиката □, поставило я е в положение да се чувства непълноценен човек и е попречило да изживее в пълнота това толкова щастливо и паметно събитие. И към настоящия момент болката и дискомфортът продължават. Освен тях ищцата е изживяла и силен стрес по време на пътния инцидент, който се е отразил изключително негативно на здравословното и емоционалното □ състояние и ще остане за цял живот в нейното съзнание.

Моли, да бъде осъден ответника ЗД „Бул Инс“ АД, гр. София да □ заплати обезщетение в размер на 50 000 лв., частичен иск от 80 000 лева, за причинените □ неимуществени вреди, изразяващи се в търпени болки и страдания, вследствие на получените телесни увреждания при процесното ПТП.

Претендира законната лихва върху сумата, считано от 02.04.2020 г., евентуално от 28.04.2020 г. до окончателното изплащане на сумата, както и разноски по делото.

Ответникът ЗД „Бул Инс“ АД е подал *отговор на исковата молба*,

Счита, че предявените осъдителни искове са допустими и ги оспорва по основание и по размер.

Ответникът *признава* наличието на валидно застрахователно правоотношение между него и водача на „Тойота Авенсис“ с рег. № ***** към датата на ПТП - 26.03.2020г.

Оспорва механизма на ПТП, като счита, че единствено доказателство за механизма, което ищцата ангажира, е съставения по случая Констативен протокол за ПТП на 26.03.2020г. и го оспорва в частта причини и обстоятелства за ПТП. Твърди, че ПТП е било непредотвратимо за водача на лекия автомобил с оглед на конкретната пътна обстановка.

Оспорва всички описани вреди да са в резултат на ПТП и излага конкретни доводи за наличие някои на неясноти и противоречия в медицинската документация. Акцентираща на липсата на обективни данни за възстановителния период на ищцата, което е от съществено значение за определяне на справедлив размер на обезщетението на неимуществени вреди, съгласно разпоредбата на чл.52 ЗЗД. Затова счита, че размерът на претенцията от 80 000 лева, предявена като частична за 50 000 лева е завишен, тъй като няма представени данни за настъпили усложнения. Обобщава, че при определяне на обезщетение за неимуществени вреди следва да се вземе предвид травмата (една единствена средна телесна повреда в случая), как е протекло възстановяването и срока на възстановяване, възможно ли е пълно възстановяване, извършеното лечение и създадо ли е то остатъчни, неблагоприятни за здравето усложнения и остатъчни проблеми - неудобства и страдания, необходими ли са допълнителни операции, рехабилитации, прогнозите за бъдещи усложнения, трудностите и лишенията, които е изживяла пострадалата.

Оспорва иска също и по размер. Твърди, че претендираното обезщетението от 80 000 лева е прекомерно висока сума за реално установеното с медицински доказателства едно единствено телесно увреждане на ищцата и претенцията не отговаря на принципа за справедливост и икономическата конюнктура в страната към датата на ПТП, като е завишена двукратно, спрямо действителната вреда. Посочва като справедливо обезщетение сумата 20 000 до 25 000 лева, което обаче да се намали със съпричиняването от страна на пострадалата.

На следващо място оспорва периода на претенцията за законна лихва, като счита за приложима разпоредбата на чл.497 от КЗ. Декларира, че в дружеството не е постъпвало уведомление за ПТП от водача на л.а. „Тойота Авенсис“ с рег. № ***** - Й.М. или други упълномощени от него лица. Признава, че уведомление е направено от страна на ищцата по

делото на 28.04.2020г. и това е началната дата от узнаване за събитието, от който момент за застрахователя започва да тече 3 месечен срок за произнасяне по претенцията. Едва след неговото изтичане би могло да е налице забава и задължение за лихва.

При *условията на евентуалност* ответникът прави възражение за *съпричиняване* от страна на ищцата, която не е пътувала с правилно поставен обезопасителен колан. Поддържа, че има обективна причинно-следствена връзка между поведението на пострадалата от една страна и настъпилите вреди, като същите произтичат по вид и степен и от собственото ☐ противоправно поведение. Отбелязва, че е допринесла за вредоносните последици причинени от ПТП, което обуславя прилагането на чл. 51, ал. 2 ЗЗД.

В *съдебно заседание* ищцата, редовно призована не се явява, а процесуалният ☐ представител- адвокат П.К. с нарочна молба моли да се уважат предявените претенции и представя писмена защита. Ответникът се представлява от адвокат Д.Н. от АК Габрово, който ги оспорва.

От събраните по делото писмени доказателства, които е допуснал и приел, в съответствие със задължението си по чл.235 от ГПК, от преценката на становището на страните, *съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:*

Обстоятелствата по пътнотранспортното произшествие, настъпило на 26.03.2020 г., се установяват от приложеното НОХ дело № 483/2020 година на Ловешкия окръжен съд, от което е видно, че с Присъда № 260003 от 25.02.2021 година подсъдимият Й.М.М., ЕГН *****, е признат за виновен в това, че на 26.03.2020 г. около 21,45 ч. на път LOV 1116, км. 1 + 800, на 1,8 км след разклона от гр. Тетевен към село Голям извор при управление на лек автомобил „Тойота Авенсис“, с д.к. № О В ***** ВН, негова собственост, нарушил правилата за движение - чл. 20 ал. 2 изр. 1 от ЗДвП - при избиране на скоростта на движение не се съобразил с релефа на местността - движение по лява крива с радиус при външната част от 40 м. (ляв завой) със скорост от 83 км. / ч. при критична скорост за кривата от 65 км./ ч. и с конкретните условия на видимост- движение нощно време в тъмната част на денонощието като не спрял пред предвидимо препятствие - излизане извън границата на платното за движение по посока на движение на автомобила и по непредпазливост причинил смъртта на И.М.Н. и две средни телесни повреди на ЯС. ЯНК. П., ЕГН ***** от гр. Тетевен, изразяващи се в счупване на тазови кости на десен долен крайник, причинило ☐ трайно затруднение на движението на десния крак за три месеца и пълна загуба на съзнание причинило и разстройство на здравето временно опасно за живота - престъпление по чл. 343 ал. 4 във връзка с ал. 3, б. „а“, предложение 2 и б. "б" предложение 1 във връзка с ал.1 б. "в" и б. "б" предложение 2 във връзка с чл. 342 ал.1 предложение 3 от НК във връзка с чл. 20 ал. 2 изр. 1 от ЗДвП, при превес на смекчаващи вината обстоятелства го осъдил на 3 (три) години лишаване от свобода. На основание чл. 58а, ал.1 от НК във връзка с чл. 373, ал. 2 от НПК намалил размера на така определеното наказание от 3 години лишаване от свобода с 1/3, като Й.М.М., фактически да изтърпи наказание от 2 (две) години лишаване от свобода, изтърпяването на което е отложено, на основание чл.66, ал.1 от НК за срок от 5 години от влизане на присъдата в сила. Наложено му е наказание по чл. 37, т. 7 от НК- лишаване от

право да управлява МПС за срок от 5 години от влизане на присъдата в сила и отнемане на свидетелството за правоуправление по административен ред.

Безспорно е, че към датата на събитието водачът на лекия автомобил „Тойота Авенсис“ с рег. № ****- Й.М.М. е имал сключена застраховка "Гражданска отговорност", застрахователна полица BG/02/120000138058/ 05.01.2020 г. със срок на валидност една година, считано от 07.01.2020 г. до 06.01.2021 г. със ЗД „Бул Инс“ АД, гр. София.

Безспорно е също, че ищцата е предявила пред застрахователя извънсъдебна претенция за заплащане на обезщетение за причинените ☐ вреди, въз основа на която е образувана щета № 2010011554 от 26.03.2020 г., видно от писмо с изх.№ НЩ-2683/20.05.2020 г., представено от страните. Обезщетение не е изплатено.

Приета е по делото и *съдебна медицинска експертиза*, депозирана от д-р Мери Атанас Газемба, която страните не са оспорили и която съдът съобразява при постановяване на решението, поради това че е подробна и компетентно изготвена въз основа на анализ на писмените доказателства и след проведен преглед на ЯС. ЯНК. П.. Установено е, че пострадалата е приета в МБАЛ Ловеч в деня на катастрофата и след направена графия е изпратена в УМБАЛ- Плевен, Клиника по ортопедия и травматология, където е била на лечение от 27.03. до 01.04.2020 г. (И.З. № 9996). След множество изследвания с помощта на КТ (скенер) е установено счупване на десния ацетабулум (костното гнездо на главичката на дясната бедрена кост) и счупване на крилото на дясната илиачна кост. Констатиран са и охлузни рани в дясната подбедреница. В документацията няма данни за оперативно лечение на тези травматични изменения, провеждано е консервативно лечение с постелен режим за около два месеца. Тази телесна повреда е причинила на ищцата затруднение в движението на снагата и десния крак за около 5-6 месеца. След направената нова рентгенова снимка, пострадалата е напълно възстановена от травмата, но изпитва болки при лошо време. В съдебно заседание експертът е посочил, че полученото счупване е изключително болезнено и се касае за директен удар в областта на таза. В допълнителна медицинска експертиза, вещото лице е дало заключение, че в резултат на ПТП Я.П. е получила и загуба на съзнанието- пълна арефлексия, която от своя страна е обусловило разстройство на здравето, временно опасно за живота.

В производството са събрани и *гласни доказателства*.

Свидетелят *Й.М.* представя своите възприятия относно произшествието. Описва, че Я. се е возела в автомобила на седалката зад него, но не може да каже дали е била с поставен предпазен колан или не.

Свидетелят *Я.Н.Т.* е баща на ищцата. Твърди, че е получил обаждане от Спешна помощ вечерта, в деня на катастрофата, и веднага е отпътувал за болницата. Я. е била разстроена, имала е рана на главата и на десния крак, била е на носилка, оплаквала се е от болки. Закарана е била в болница в Плевен, но близките не са допуснати до свиждане. По лекарска препоръка не е правена операция, предвид младата ☐ възраст. След изписване от болницата е била транспортирана до къщи с носилка, тъй като не е можела да се движи. В къщи е лежала, имала е нужда от чужда помощ- да ходи до тоалетна, до банята и за хранене. В това състояние е била два месеца, след

което и започнала да се раздвижва с рехабилитатор. Имала е нужда от инвалидна количка, а после е започнала да се движи с помощта на патерици. На училище е ходела с инвалидната количка. В момента работи като магазинерка и тъй като повечето време е права, се оплаква от болка в областта на счупването.

Свидетелката Т.Д.Я. е майка на ищцата. Потвърждава, че е видяла дъщеря си в местната болница, имала рани и синини по главата и краката, била е уплашена. Оплаквала се е от силни болки в кръста и крака при всяко движение и дори до скенера е носена с одеало. Поради дезориентацията □ е извикан невролог, за да прегледа главата □. Впоследствие е откарана в Плевен, където е прегледана и е направен скенер. След проведеното лечение е изписана и транспортирана до къщи легнала на носилка. В къщи е лежала и е била неподвижна от кръста надолу. Обслужвана е от свидетелката, която □ сменяла памперсите, хранела я в леглото. След два месеца е започнала първоначално да сяда, след това да се придвижва с инвалидна количка, по-късно закупили патерици, с които започнала да ходи с помощта на рехабилитатор. След направената снимка в болницата в гр. Ловеч се наложило да лежи още един месец, тъй като бедрената кост още не била заздравяла, а на матурите се явила в инвалидната количка. Започнала да ходи самостоятелно след около 4 месеца. При натоварване изпитва болки в кръста и бедрото, също и при промяна на времето. В резултат от преживения стрес дълго време не е искала да кара кола, изпитвала е страх, дори когато някой друг я вози, имала е и проблеми със съня и са ѝ давали приспивателно.

При така изложените факти, съдът прави следните правни изводи:

Ловешкият окръжен съд намира, че с оглед разпоредбата на чл.115, ал.2 ГПК делото му е подсъдно.

С оглед изложените от страните обстоятелства съдът приема, че спорът е търговски и е сезиран от ищцата ЯС. ЯНК. П. със следните, предявени срещу ответника Застрахователно дружество „Бул Инс“ АД обективно съединени осъдителни искове :

- главен иск, с правно основание чл.432, ал.1 във вр. с чл.45 и чл.52 ЗЗД за заплащане на обезщетение в размер на 50 000 лева, предявен като частичен от иск за сумата 80 000 лева, за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, настъпили вследствие на претърпяно ПТП на 26.03.2020 г., виновно причинено от застрахован при ответника водач на МПС.

- акцесорен иск- за присъждане на законна лихва върху главницата, на основание чл.429, ал.3 КЗ във вр. с чл.86, ЗЗД върху сумата, начиная от 02.04.2020 г., евентуално от 28.04.2020 г. до окончателното ѝ изплащане;

Съгласно чл. 432, ал.1 от Кодекса за застраховането (КЗ) увреденото лице, спрямо което застрахованието е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" при спазване на изискванията на чл.380. Нормата регламентира имущественото право на увреденото лице спрямо застрахователя на делинквентата, т.е. правото му да търси обезщетяване за претърпени вреди. Обект на застраховането съгласно чл.477, ал.3 от КЗ са и третите лица, които са увредени при използване на МПС с валидна застраховка ГО.

При предявяване на иска по чл.432, ал.1 КЗ във вр. с чл.45 ЗЗД ищецът следва да установи фактите, пораждащи отговорност на ответника.

От събраните доказателства по делото съдът приема за доказани всички елементи от фактическия състав, пораждащ правото на ищцата да предяви прекия си иск срещу застрахователя.

Съдът приема наличието на пасивна процесуална и материално-правна легитимация на ответника „Бул Инс“ АД, поради това, че с отговора на исковата молба не оспорва че Й.М., като водач на лек автомобил „Тойота Авенсис“ с рег. № ***** има качеството на застраховано лице по смисъла на чл.477, ал.2 от КЗ, а пострадалата ищца, с оглед получените телесни увреждания, има качеството на трето увредено лице по смисъла на чл.477, ал.3 вр. с ал.1 от КЗ.

Доколкото отговорността на ответника е функционално обусловена от отговорността на прекия причинител на застрахователното събитие, той отговаря за всички причинени от него вреди и при същите условия, при които отговаря самият причинител на вредите. Основателността на претенцията за непозволено увреждане по чл.45, ал.1 ЗЗД предполага наличието на всички елементи от състава на деликта, които са: противоправно деяние, вреда, причинна връзка между деянието и вредата и вина. Съгласно чл.235, ал.3 от ГПК съдът е задължен да вземе предвид и фактите, настъпили след предявяване на иска, които са от значение за спорното право. Такъв именно факт е влязлата в сила присъда по НОХ дело № 483/2020 година на Ловешкия окръжен съд, която на основание чл.300 от ГПК е *задължителна* за гражданския състав, разглеждащ гражданските последици от деянието, относно това, дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца. В тежест на ищцата е да докаже единствено, че е претърпяла неимуществени вреди, които са в причинно-следствена връзка с деянието техният размер.

В исковото производство от заключението на съдебно-медицинската експертиза се установява, че в резултат на ПТП ищцата е получила освен охлузни рани в дясната подбедреница и *средни телесни повреди*, изразяващо се в счупване на десния ацетабулум (костното гнездо на главичката на дясната бедрена кост) и счупване на крилото на дясната илиачна кост, както и загуба на съзнанието- пълна арефлексия, която от своя страна е обусловило разстройство на здравето, временно опасно за живота. Тези увреждания са установени и в наказателното производство и са елементи от състава на престъплението, следователно е доказана и причинната връзка между деянието и неимуществените вреди.

Налице е основание за обезщетяване на ищцата за претърпените от нея неимуществени вреди.

Според чл. 51 от ЗЗД се дължи обезщетение за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането.

Съгласно чл.52 ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. В ППВС № 4/1968 г., ППВС № 2/1984 г., ППВС № 4/1961 г. и ППВС № 5/1969 г. на ВС е формирана задължителна съдебна практика, като се приема, че

понятието "справедливост" не е абстрактно понятие, а е свързано с преценка на обективно съществуващи конкретни обстоятелства. За да се определи размерът, съставляващ справедливо овъзмездяване на претърпените в резултат от деликта болки и страдания, е необходимо да се отчете действителният размер на моралните вреди, с оглед характера и тежестта на уврежданията, интензитетът и продължителността на болките, периода на възстановяване, както и икономическите условия в страната към момента на увреждането.

Анализът на обективните данни относно посочените увреждания на ищцата дават основание да се направи извод, че тя е имала разстройство на здравето-временно опасно за живота в резултат на загубата на съзнание, както и че е била затруднена трайно при движение на снагата и десния крак за около 5-6 месеца, предвид получените травми на таза и дясната тазобедрена става. За около три месеца е била с постелен режим, последван от ползване на помощни средства за придвижване- инвалидна количка и патерици, а експертът посочва, че счупването в бедрената става е изключително болезнено. При прегледа е констатирано, че ищцата е напълно възстановена, обективно няма промяна в походката и тежестта. Предвид младата ѝ възраст (към датата на ПТП е била на 19 г.) не се е наложила оперативна намеса, а проведеното консервативно лечение е било успешно. Няма доказателства в потвърждение на становището на ответника, че оперативното лечение е отказано от пациентката или нейните близки. Направената нова рентгенова снимка по повод изготвяне на заключението е потвърдила, че ищцата е възстановена от тази травма. Като остатъчно явление е посочено, че изпитва субективни усещания- болки в областта на травмата при лошо време.

Това заключение, което страните не са оспорили, както и показанията на разпитаните свидетели, следва да бъдат съобразени от съда при определяне размера на обезщетението. С оглед което съдът приема, че претърпените от ищцата болки и страдания са били изключително интензивни в момента на настъпване на произшествието и в началото на възстановителния процес, като постепенно са намалели, но продължилото над 3 месеца пълно обездвижване, а след това и процесът на рехабилитация и затруднено придвижване са довели до допълнителни страдания и трудности в ежедневието. Наред с това, ищцата е чувствала и неудобство, причинен от невъзможността да се обслужва самостоятелно, да ползва памперси, в каквато насока са показанията на двамата свидетели. Като взе предвид евентуалната им заинтересованост, съдът приема, че техните показания могат да бъдат съобразени, поради това, че са непротиворечиви и последователни. Затова приема за достоверно твърдението им, че Я. е била стресирана, не е искала да кара кола, изпитвала е страх, дори когато някой друг я вози, имала е и проблеми със съня.

При определяне размера на обезщетението съдът съобразява възрастта на пострадалата към датата на ПТП, вида и тежестта на травматичните увреждания, представляващи средни телесни повреди по смисъла на чл.129, ал.1 от НК и продължителния период на възстановяване, надхвърлящ 5-6 месеца, неудобствата и ограниченията, които е търпяла от личен, битов, трудов и социален характер. Ищцата е била ученичка, пропуснала е период от училищното обучение, а по-късно е посещавала училище

в инвалидна количка, така се явила и на матурите, което я е лишило от възможността да участва пълноценно в живота на съучениците си и се е отразило негативно на психиката □. От друга страна макар субективно да усеща болки и дискомфорт в увредените области (таза и тазобедрената става), възстановяването □ е протекло без усложнения, а експертът е потвърдил, че към момента пострадалата е възстановена от травмата.

С оглед на тези обстоятелства и като съобрази съдебната практика по сходни казуси, съдът намира, че всички претърпени от Я.П. неимуществени вреди могат да бъдат обезщетени със сумата от 40 000 лева. Този размер в пълна и адекватна степен отговаря на потребностите на пострадалата от обезщетяване за претърпените болки и страдания. Това обезщетение е съобразено и с икономическите условия в страната, включително нормативно определените застрахователни лимити - за неимуществени и имуществени вреди вследствие на телесно увреждане или смърт – над 10 млн. лв. за всяко събитие, независимо от броя на пострадалите лица, (арг. чл.492, т.1 от КЗ). Искът за обезщетяване на неимуществени вреди се явява доказан и следва да се уважи до този размер, като се отхвърли като неоснователен за разликата до пълната заявена претенция от 50 000 лв., заявена като частична от 80 000 лева.

С отговора на исковата молба ответникът е направил възражение за съпричиняване от страна на пострадалата, изразяващо се в неспазване правилата на ЗДвП, поради това че не е поставила предпазен колан в лекия автомобил. Съдебната практика е непротиворечива, че това възражение е допустимо. Приносът на пострадалия обаче следва да бъде установен от ответника при условията на пълно и главно доказване и не може да почива на предположения. В случая това твърдение не се подкрепя от доказателствата по делото, включително и в насока, че вредите биха били ограничени и в по-малък размер при поставен предпазен колан на задната седалка от пострадалата. Следва да се съобрази, че автомобилът се е ударил челно, ударът е бил силен, а ищцата е изпаднала в безсъзнание и счупването на тазовите кости е причинено по индиректен механизъм. За силата на удара може да се съди и от факта, че пътуващият на предната седалка пътник е получил увреждания, несъвместими с живота, а шофьорът- тежки травми, дори и с поставен предпазен колан.

По отношение на *акцесорния иск за лихва с правно основание чл. 429, ал. 3 КЗ във вр. с чл.86, ал.1 от ЗЗД*, съдът намира, че е основателен, поради обусловеността му от главния иск. Ищцата е поискала присъждане на лихва за забавено плащане на главницата, начинаей от 02.04.2020г., евентуално- от 28.04.2020 г.

Според разпоредбата на *чл. 429, ал.2, т.2 КЗ* в застрахователното обезщетение по договора за застраховка „Гражданска отговорност“ се включват и лихви за забава, когато застрахованият отговаря за тяхното плащане пред увреденото лице при условията на *чл. 429, ал.3 КЗ*. Тази норма регламентира функционалната обусловеност на отговорността на застрахователя спрямо увреденото лице от отговорността на застрахования, включително и по отношение на лихвите за забава, които последният дължи на увредения, но които са в конкретно посочени граници: започват да текат от момента на по-ранната от датата на уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие от

застрахования на основание чл. 430, ал.1, т.2 КЗ или от датата на уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие от увреденото лице или от датата на предявяване на претенцията на увредения пред застрахователя за заплащане на застрахователно обезщетение.

По отношение на задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите в чл. 493, ал. 1, т. 5 КЗ е предвидено, че застрахователят покрива отговорността на застрахования за лихвите по чл. 429, ал.2, т.2 КЗ, т. е. при ограниченията на чл. 429, ал.3 КЗ- само в рамките на застрахователната сума и за периода с начало от уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие, респ. предявяване на претенция от увреденото лице.

В постановеното по реда на чл.290 от ГПК Решение № 128 от 4.02.2020 г. на ВКС по т. д. № 2466/2018 г., I т. о., ТК се приема изрично, че: *„В хипотезата на пряк иск от увреденото лице срещу застрахователя по застраховка“ Гражданска отговорност“ в застрахователната сума по чл. 429 КЗ /в сила от 01.01.2016 г./ се включва дължимото от застрахования спрямо увреденото лице обезщетение за забава за периода от момента на уведомяване на застрахователя, респ. предявяване на претенцията от увреденото лице пред застрахователя, а не и от момента на увреждането.“*

В настоящия случай ищцата е подала писмена претенция за застрахователно обезщетение пред застрахователя по реда на чл.380 КЗ на 28.04.2020 г. видно от известието за доставяне, поради което застрахователят дължи обезщетение за забава върху присъдената главница от 40 000 лева, считано от 28.04.2020 г. и до окончателното изплащане на сумата.

По отношение на *разноските*:

На основание чл.78,ал.1 ГПК ответникът дължи на ищеца разноски, съразмерно с уважената част от иска. Ищцата е представила списък по чл.80 от ГПК за направени разноски за платена държавна такса в размер на 15.00 лева и с оглед изхода на делото ответникът следва да ☐ заплати разноски в размер на 12.00 лева, съразмерно с уважената част от иска. Адвокатската защита е осъществена от адвокат П.Д. К. от САК при условията на чл.38, ал.1,т.2 ЗА, която е поискала присъждане на адвокатско възнаграждение, определено съгласно чл.7, ал.2 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адв.възнаграждение и с оглед цената на иска.Съобразявайки чл.7, ал.,т.4 от последната минималният размер на адвокатското възнаграждение с оглед цената на иска е 2030.00 лв. без ДДС или 2436 лв. с ДДС. Предвид уважената част от иска, ответникът следва да заплати на адвокат К. разноски по делото за адвокатско възнаграждение в размер на 1948.80 лева с включен ДДС.

С молба вх.№ 261011/04.6.2021 г. ,съдържаща списък на разноските по чл.80 ГПК (стр.33 от гр.д.№ 733/2020 г. на РС-Тетевен), ответникът е направил искане за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение на адв. М.И. Г. в размер на 3600.00 лева с ДДС, съобразно приложен договор за правна помощ. С оглед представените по делото доказателства, че адвокат Г. е регистриран по *ЗДДС то същият следва да документира*

извършената от него доставка на стока или услуга съгласно изискванията на ЗСч., а представеният договор за правна защита и съдействие няма характеристиките на първичен счетоводен документ. Извън случаите на регистрирани по ЗДДС лица, адвокатът е длъжен да издава документ, отговарящ на изискванията на чл.7, ал.1 ЗСч. за получените от него доходи (на осн. чл.9, ал.2 ЗДДФЛ) и един от тези документи е *разписката в договора за правна защита и съдействие от адвокатски кочан, защото съдържа необходимите реквизити на първичен счетоводен документ.* В настоящия случай договорът между заявителя и адвоката е валиден, но не е сключен по утвърдения образец, което не е доказателство за съда, че сумата е „платена авансово изцяло в брой“. В договора не е посочено къде е внесена сумата, не е представена нито фактура, банков превод или касов бон, поради което съдът приема, че този договор *не може да представлява доказателство за платено възнаграждение.* Процесният договор не е съобразен с нормите от публичен порядък, за които съдът следи служебно. В този смисъл е Решение № 175 от 26.01.2017 г. на ВКС по н.д.№ 783/2016 г. на III н.о., в което, позовавайки се и на ТР № 6/2013 г., Върховната инстанция приема, че въпреки липсата на препращане в ЗА към разпоредбите на ЗСч, в посочената част ЗСч е приложим, доколкото в националното законодателство липсват разпоредби, уреждащи въпроса за *документалната обосновка на извършеното плащане.* По тези съображения на ответника не следва да се присъждат разноски за адвокатско възнаграждение.

На основание чл.78, ал.6 от ГПК ответникът следва да заплати в полза на Ловешкия окръжен съд разноски по делото в размер на 400.00 лева за съдебно-медицински експертизи, както и държавна такса в размер на 1600.00 лева върху уважената част от иска.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „Бул Инс“ АД, ЕИК *****
гр.София, п.к. 1407, район Лозенец, бул.“Джеймс Баучер“ № 87, представлявано заедно от Ст.Тс. Пр. и Кр.Д.Кр. **на основание чл.432, ал.1 КЗ и чл. 429, ал. 3 КЗ във вр. с чл.86, ал.1 ЗЗД** да заплати на **ЯС. ЯНК. П.,** ЕГН ***** от *****, **сумата 40 000.00 (четиридесет хиляди) лева,** представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, претърпени вследствие на ПТП, настъпило на 26.03.2020 г. около 21,45 ч. на път LOV 1116, км. 1 + 800, на 1,8 км след разклона от гр. Тетевен към село Голям извор, по вина на водача Й.М.М., ЕГН *****, при управление на лек автомобил „Тойота Авенсис“ с д.к. № *****, със сключена застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ (полица № BG/02/120000138058/ 05.01.2020 г.), ведно със законната лихва върху главницата, считано от 28.04.2020 г. и до окончателното □ изплащане, като иска до пълния претендиран размер от 50 000.00 (петдесет хиляди) лева, предявен като частичен от 80 000.00 (осемдесет хиляди) лева, като НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН, **ОТХВЪРЛЯ.**

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „Бул Инс“АД , ЕИК *****
гр.София, п.к. 1407, район Лозенец, бул.“Джеймс Баучер“ № 87, представлявано заедно от
Ст.Тс. Пр. и Кр.Д.Кр. *на основание чл.78, ал.1 ГПК* да заплати на **ЯС. ЯНК. П.**, ЕГН
***** от *****, разноски по делото в размер на **12.00 (дванадесет) лева**, съразмерно
с уважената част от иска.

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „Бул Инс“АД , ЕИК *****
гр.София, п.к. 1407, район Лозенец, бул.“Джеймс Баучер“ № 87, представлявано заедно от
Ст.Тс. Пр. и КР.Д.КР. , *на основание чл.78, ал.1 ГПК* да заплати на **адвокат П.Д. К.** с №
1500501310, с адрес на кантората: гр.София, ул.“Лом“ № 1, ап.9, разноски по делото в
размер на **1948.80 (хиляда деветстотин четиридесет и осем лева и 0.80) лева с включен**
ДДС, представляващи възнаграждение за процесуално представителство на ищцата при
условията на чл.38, ал.2 ЗА, съразмерно с уважената част от иска.

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „Бул Инс“АД , ЕИК *****
гр.София, п.к. 1407, район Лозенец, бул.“Джеймс Баучер“ № 87, представлявано заедно от
Ст.Тс. Пр. и КР.Д.КР. *на основание чл.78, ал.6 от ГПК* да заплати в полза на **Ловешкия**
окръжен съд разноски по делото в размер на **400.00 (четиристотин) лева** и държавна
такса в размер на **1600.00 (хиляда и шестстотин) лева**.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването му на страните
пред **ВЕЛИКОТЪРНОВСКИЯ АПЕЛАТИВЕН СЪД**.

Съдия при Окръжен съд – Ловеч: _____